

ຂໍ້ຕົກລົງ

ລະຫວ່າງ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ
ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແລະ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ
ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ສັງຄົມນິຍົມ ຫວຽດນາມ
ວ່າດ້ວຍ ລະບຽບແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ນຳໃຊ້ຕໍ່ສິນຄ້າທີ່ໄດ້ບຸລິມະສິດ
ອັດຕາພາສີ ນຳເຂົ້າ - ສົ່ງອອກ ລາວ - ຫວຽດນາມ

- ເພື່ອປະຕິບັດ ສັນຍາວ່າດ້ວຍການຮ່ວມມື ດ້ານເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກນິກ ທີ່ໄດ້ລົງນາມຮ່ວມກັນໃນວັນທີ 10 ມັງກອນ 2008 ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແລະ ສາທາລະນະລັດ ສັງຄົມນິຍົມ ຫວຽດນາມ.

- ອີງຕາມຂໍ້ຕົກລົງລະຫວ່າງກະຊວງການຄ້າ (ປະຈຸບັນແມ່ນ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ) ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແລະ ກະຊວງການຄ້າ (ປະຈຸບັນແມ່ນ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ) ສາທາລະນະລັດ ສັງຄົມນິຍົມ ຫວຽດນາມ ກ່ຽວກັບລາຍການສິນຄ້າ ທີ່ໄດ້ຮັບບຸລິມະສິດອັດຕາພາສີນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ລາວ-ຫວຽດ ທີ່ໄດ້ລົງນາມກັນໃນວັນທີ 28 ກໍລະກົດ 2005 ທີ່ ຮ່າໂນ້ຍ, ຫວຽດນາມ ແລະ ບັນດາຂໍ້ຕົກລົງສະບັບດັດແກ້, ເພີ່ມເຕີມໃສ່ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບດັ່ງກ່າວ.

- ເພື່ອແນໃສ່ຊຸກຍູ້ ການຄ້າ ລະຫວ່າງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແລະ ສາທາລະນະລັດ ສັງຄົມນິຍົມ ຫວຽດນາມ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ສິນຄ້າຂອງສອງປະເທດປະຕິບັດເງື່ອນໄຂໄດ້ແຫຼ່ງກຳເນີດງ່າຍດາຍກວ່າ ລະບຽບທີ່ນຳໃຊ້ໃນເມື່ອກ່ອນ ເພື່ອໄດ້ຮັບບຸລິມະສິດອັດຕາພາສີ ນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ລາວ-ຫວຽດນາມ.

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແລະ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ສາທາລະນະລັດ ສັງຄົມນິຍົມຫວຽດນາມ (ຕໍ່ໄປນີ້ເອີ້ນວ່າ ຄູ່ສັນຍາ) ໄດ້ຕົກລົງກັນຄື :

ມາດຕາ 1 : ສິນຄ້າທີ່ມີເງື່ອນໄຂໄດ້ຮັບບຸລິມະສິດອັດຕາພາສີ ນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ

ສິນຄ້າທີ່ຈະໄດ້ຮັບບຸລິມະສິດອັດຕາພາສີນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ລາວ-ຫວຽດນາມ ແມ່ນສິນຄ້າທີ່ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ(ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ1), ລະບຽບຂັ້ນຕອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດ(ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ4) ແລະ ຕ້ອງມີໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າຟອມ S (ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ5) ຄັດຕິດມາພ້ອມ.

ມາດຕາ 2 : ຂອບເຂດນຳໃຊ້

ລະບຽບແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ຈະປ່ຽນແທນລະບຽບແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບັນດາຂໍ້ຕົກລົງລະຫວ່າງສອງຝ່າຍ ກ່ຽວກັບສິນຄ້າທີ່ໄດ້ຮັບບຸລິມະສິດອັດຕາພາສີນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ລາວ-ຫວຽດ ໃນເມື່ອກ່ອນ, ຍົກເວັ້ນລະບຽບແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າທີ່ມີສ່ວນບັນຈຸພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນ 30% (LVC30%) ທີ່ນຳໃຊ້ສະເພາະໃຫ້ແກ່ສິນຄ້າທີ່ມີແຫຼ່ງກຳເນີດຈາກ ສປປ ລາວ ລະບຸໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 3 : ຜົນບັງຄັບໃຊ້

ຄູ່ສັນຍາຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ກັນຊາບຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ກ່ຽວກັບ ການສຳເລັດລະບຽບຂັ້ນຕອນການດຳເນີນທາງດ້ານນິຕິກຳທີ່ຈຳເປັນຂອງຕົນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້. ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ສຳລັບຄູ່ສັນຍາ ທີ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຝ່າຍໜຶ່ງຊາບ ໃນມື້ທຳອິດຂອງເດືອນທີ ສາມ ນັບແຕ່ວັນທີ່ໄດ້ແຈ້ງການ ຂອງຄູ່ສັນຍາດັ່ງກ່າວ.

ເຮັດທີ່ນະຄອນຫຼວງຮ່າໂນ້ຍ, ວັນທີ 01 ເດືອນ 10 ປີ 2009 ເປັນສອງສະບັບຕົ້ນ (ແຕ່ລະສະບັບເປັນພາສາລາວ ແລະ ພາສາຫວຽດນາມ), ແຕ່ລະຝ່າຍຮັກສາໄວ້ 01 ສະບັບ

ລັດຖະມົນຕີວ່າການ
ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ
ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ລັດຖະມົນຕີວ່າການ
ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ
ແຫ່ງ ສສ ຫວຽດນາມ

ດຣ. ນາມ ວິຍະເກດ

ດຣ. ຫວູ ຮຸຍ ຮວ່າງ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1 ລະບຽບແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ

ມາດຕາ 1

ຄຳນິຍາມຕ່າງໆ

ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍນີ້ ບັນດາຄຳສັບມີຄວາມໝາຍດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- 1) ການລ້ຽງສັດນ້ຳ ໝາຍເຖິງການລ້ຽງສິ່ງມີຊີວິດໃນ ນ້ຳຕ່າງໆ ລວມທັງປາ, ສັດອ່ອນແຫຼວ (ເຊັ່ນ ຫອຍ), ສັດຈຳພວກກຸ້ງ ແລະ ປູ, ແລະ ສັດນ້ຳ ອື່ນໆທີ່ບໍ່ມີ ກະດູກສັນຫຼັງ ແລະ ພືດພັນທາງນ້ຳ ທີ່ມາຈາກການ ລ້ຽງເກືອ ເຊັ່ນ ໄດ້ຈາກໄຂ່, ແມງໄມ້, ລູກປາ ແລະ ໜອນປາ ໂດຍການດູແລ ໃນການເພາະປູກເພື່ອເພີ່ມປະສິດທິພາບການຜະລິດເຊັ່ນ: ການຈັດເກັບ, ການໃຫ້ອາຫານ ແລະ ການປົກປ້ອງຈາກສັດຕູຕ່າງໆ;
- 2) ຕົ້ນທຶນ, ຄ່າປະກັນໄພ, ຄ່າຂົນສົ່ງສິນຄ້າ (CIF) ໝາຍເຖິງມູນຄ່າຂອງສິນຄ້າທີ່ຖືກນຳເຂົ້າ ທີ່ ລວມທັງຄ່າປະກັນໄພ ແລະ ຄ່າຂົນສົ່ງ ຄິດໄລ່ຈົນຮອດເວລາທີ່ສິນຄ້າໄປເຖິງທ່າເຮືອຂອງປະເທດທີ່ນຳເຂົ້າ;
- 3) FOB ໝາຍເຖິງມູນຄ່າສິນຄ້າຢູ່ທ່າເຮືອ ຊຶ່ງລວມທັງຄ່າຂົນສົ່ງຈາກຜູ້ຜະລິດເຖິງທ່າເຮືອ ຫຼື ດ່ານສຸດທ້າຍຂອງການສົ່ງອອກ. (ລາຄາ FOB ຄິດໄລ່ໂດຍບວກມູນຄ່າວັດຖຸດິບ ຕົ້ນທຶນການຜະລິດ ຜົນກຳໄລ ແລະ ຕົ້ນທຶນອື່ນໆ);
- 4) ຫຼັກການທາງດ້ານການບັນຊີທີ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບ (GAAP) ໝາຍເຖິງຄວາມຮັບຮູ້ທີ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບຮ່ວມກັນ ຫຼື ວ່າໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຢ່າງຫຼາຍຈາກຜູ້ມີອຳນາດໃນເຂດແດນຂອງຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງ, ໂດຍຕ້ອງໃຫ້ຄວາມສຳຄັນຕໍ່ເອກະສານບັນທຶກກ່ຽວກັບລາຍໄດ້ ລາຍຮັບ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ, ຕົ້ນທຶນ, ຊັບສິນ ແລະ ຫີ້ສິນ; ການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ແລະ ການກະກຽມເອກະສານລາຍງານການເງິນ. ມາດຕະຖານນີ້ອາດ ປະກອບດ້ວຍນະໂຍບາຍທົ່ວໄປຂອງການສະໝັກແລະ ລວມທັງມາດຕະຖານທີ່ເປັນ ລາຍລະອຽດ, ການດຳເນີນງານ ແລະ ວິທີການດຳເນີນງານ;
- 5) ສິນຄ້າ ຈະລວມເຖິງວັດຖຸດິບ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ ມາໂດຍທຳມະຊາດ ຫຼື ການຜະລິດໄດ້ເອງທັງໝົດ ເຖິງວ່າຈະແມ່ນວັດຖຸທີ່ຕັ້ງໃຈຈະເອົາໄປນຳໃຊ້ເປັນວັດຖຸດິບໃນຂະບວນການຜະລິດອື່ນ ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ນີ້ ຄຳນິຍາມທີ່ວ່າ ສິນຄ້າ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ທີ່ໄດ້ກ່າວມານີ້ສາມາດນຳໃຊ້ແທນກັນໄດ້;
- 6) ວັດຖຸທີ່ຄືກັນ ແລະ ສາມາດໃຊ້ແທນກັນໄດ້ ໝາຍເຖິງ ວັດຖຸທີ່ມີລັກສະນະ ແລະ ຄຸນນະພາບທາງດ້ານການຄ້າດຽວກັນ ຜ່ານຂະບວນການຜະລິດທີ່ໃຊ້ເທັກນິກ ແລະ ຄຸນລັກສະນະທາງດ້ານຮ່າງກາຍພາຍນອກດຽວກັນ ແລະ ເມື່ອໄດ້ຮັບການປະກອບສ່ວນເຂົ້າເປັນສິນຄ້າສຳ

- ເລັດຮູບແລ້ວ ຈະບໍ່ສາມາດແຍກແຫຼ່ງກຳເນີດ ໂດຍເບິ່ງຈາກເຄື່ອງໝາຍ ຫຼື ລາຍບໍ່ອອກ;
- 7) ວັດຖຸ ໝາຍເຖິງວັດຖຸດິບ ສ່ວນປະສົມ ສ່ວນປະກອບ ຫຼື ສ່ວນປະກອບຍ່ອຍ ທີ່ໄດ້ປະກອບເຂົ້າກັນມາເປັນສິນຄ້າອື່ນ ຫຼື ຜ່ານຂະບວນການຜະລິດຈົນເປັນສິນຄ້າອື່ນ;
 - 8) ສິນຄ້າທີ່ໄດ້ແຫຼ່ງກຳເນີດ ຫຼື ວັດຖຸທີ່ໄດ້ແຫຼ່ງກຳເນີດ ໝາຍເຖິງສິນຄ້າ ຫຼື ວັດຖຸທີ່ມີຄຸນສົມບັດທີ່ຈະໄດ້ແຫຼ່ງກຳເນີດທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ ນີ້;
 - 9) ວັດສະດຸບັນຈຸທີ່ບໍ່ ແລະ ພາຊະນະໃຊ້ໃນການຂົນສົ່ງ ໝາຍເຖິງສິນຄ້າທີ່ໃຊ້ເພື່ອປ້ອງກັນສິນຄ້າໃນລະຫວ່າງການຂົນສົ່ງ ທີ່ແຕກຕ່າງຈາກພາຊະນະ ຫຼື ວັດສະດຸ ທີ່ໃຊ້ໃນການຂາຍຍ່ອຍ;
 - 10) ການຜະລິດ ໝາຍເຖິງວິທີຂອງການໄດ້ສິນຄ້າມາ ລວມເຖິງການເຕີບໂຕ, ການຊຸດບໍ່ແຮ່, ການເກັບກ່ຽວ, ການລ້ຽງດູ ເພາະພັນ, ການສະກັດ, ການເກັບຮວບຮວມ, ການຈັບ, ການຫາປາ, ການເຮັດກັບດັກຈັບ, ການລ່າສັດ, ການຜະລິດ, ການສ້າງຂຶ້ນ ການ ຜ່ານຂະບວນການປຸງແຕ່ງ ຫຼື ການປະກອບເຂົ້າກັນເປັນສິ່ງຂອງຊະນິດໜຶ່ງ; ແລະ
 - 11) ລະບຽບແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າສະເພາະຜະລິດຕະພັນ ແມ່ນລະບຽບທີ່ກຳນົດໄວ້ສະເພາະວ່າວັດຖຸດິບໄດ້ຜ່ານການປ່ຽນລະຫັດພາສີ, ຫຼື ໄດ້ຜ່ານການຜະລິດ ຫຼື ຜ່ານຂະບວນ ການປຸງແຕ່ງ ທີ່ສະເພາະເຈາະຈົງ, ຫຼື ໄດ້ຕາມເງື່ອນໄຂທາງດານມູນຄ່າເພີ່ມ ຫຼື ການລວມກັນຂອງມາດຖານໃດໜຶ່ງ ຂອງມາດຖານເຫຼົ່ານີ້.

ມາດຕາ 2

ເງື່ອນໄຂການໄດ້ແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ

ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍນີ້, ສິນຄ້ານຳເຂົ້າມາເຂດແດນຂອງປະເທດຄູ່ສັນຍາໜຶ່ງ ມີສິດໄດ້ຮັບສິດທິພິເສດທາງດ້ານພາສີ ຫາກມີເງື່ອນໄຂສອດຄ່ອງກັບລະບຽບແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂຂໍ້ໃດຂໍ້ໜຶ່ງດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- 1) ສິນຄ້າທີ່ໄດ້ມາ ຫຼື ຜະລິດຂຶ້ນໂດຍໃຊ້ວັດຖຸດິບພາຍໃນປະເທດຂອງຜູ້ສົ່ງອອກທັງໝົດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 3; ຫຼື
- 2) ສິນຄ້າທີ່ໄດ້ມາ ຫຼື ຜະລິດຂຶ້ນໂດຍທີ່ບໍ່ໃຊ້ວັດຖຸດິບພາຍໃນປະເທດຂອງຜູ້ສົ່ງອອກທັງໝົດແຕ່ຫາກວ່າສິນຄ້ານັ້ນມີຄຸນສົມບັດສອດຄ່ອງກັບ ມາດຕາ 4 ຫຼື ມາດຕາ 6.

ມາດຕາ 3

ສິນຄ້າທີ່ໄດ້ມາ ຫຼື ຜະລິດຂຶ້ນໂດຍໃຊ້ວັດຖຸດິບພາຍໃນປະເທດຂອງຜູ້ສົ່ງອອກທັງໝົດ

ອີງຕາມເນື້ອໃນຂອງຂໍ້ ໗ ຂອງ ມາດຕາ 2 , ສິນຄ້າຕໍ່ໄປນີ້ ໃຫ້ຖືວ່າເປັນສິນຄ້າທີ່ໄດ້
ມາ ຫຼື ຜະລິດຂຶ້ນ ໂດຍໃຊ້ວັດຖຸດິບພາຍໃນປະເທດ ຂອງປະເທດຄູ່ສັນຍາຜູ້ສົ່ງອອກທັງໝົດ

- 1) ພືດພັນ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນຈາກພືດ ລວມທັງ ໝາກໄມ້, ດອກໄມ້, ຜັກ, ຕົ້ນໄມ້, ສາ
ຫຼ່າຍທະເລ, ເຊື້ອລາ ແລະ ພືດພັນທີ່ມີຊີວິດ ທີ່ເຕີບໃຫ່ຍ ແລະ ເກັບກຸ້ວ, ເກັບ ຫຼື ຮວບຮວມ
ໃນປະເທດຄູ່ສັນຍາ ຜູ້ສົ່ງອອກ;
- 2) ສັດມີຊີວິດ ລວມທັງສັດລ້ຽງລູກດ້ວຍນົມ, ນົກ ປາ, ສັດຈຳພວກກຸ້ງ ແລະ ປູ, ສັດອ່ອນ
ແຫຼວ, ສັດເລືອຄານ, ເຊື້ອລາ ແລະ ເຊື້ອໄວຣັສ, ທີ່ກຳເນີດ ແລະ ລ້ຽງໃຫ່ຍໃນປະເທດ ສົ່ງ
ອອກ;
- 3) ຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ມາຈາກສັດທີ່ມີຊີວິດໃນປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ;
- 4) ຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ຈາກການລ່າສັດ, ການດັກຈັບ, ການຫາປາ, ການລ້ຽງສັດບົກ ແລະ
ນ້ຳ, ການເກັບຮວບຮວມ, ການຈັບ ທີ່ປະຕິບັດໃນປະເທດນັ້ນ;
- 5) ແຮ່ທາດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມທຳມະຊາດ, ບໍ່ລວມເຖິງຂໍ້ (1) ເຖິງ (4) ໃນ
ມາດຕານີ້, ສິ່ງທີ່ສະກັດຫຼືໄດ້ມາຈາກພື້ນດິນ, ພື້ນນ້ຳ, ພື້ນທະເລ, ໃຕ້ພື້ນທະເລ ຂອງປະເທດ
ນັ້ນ;
- 6) ສິນຄ້າທີ່ໄດ້ມາຈາກການຫາປາທະເລ ໂດຍເຮືອທີ່ລົງທະບຽນກັບປະເທດຄູ່ສັນຍາ ແລະ
ໄດ້ຮັບສິດໃນການໃຊ້ທຸງສັນຍານຂອງປະເທດນັ້ນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນອື່ນໆທີ່ໄດ້ຈາກ ທະເລ,
ພື້ນທະເລ ຫຼື ໃຕ້ພື້ນທະເລ ພື້ນທະເລທີ່ຢູ່ທີ່ນອກເຂດປະເທດນັ້ນ ຫາກວ່າປະເທດນັ້ນມີສິດໃຊ້
ຜົນປະໂຫຍດຈາກເຂດທະເລນັ້ນ ໂດຍອີງຕາມກົດໝາຍລະຫ່ວາງປະເທດ;
- 7) ສິນຄ້າທີ່ໄດ້ມາຈາກການຫາປາທະເລ ແລະ ສິນຄ້າທາງທະເລອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ມາຈາກທະ
ເລຫຼວງ ໂດຍເຮືອທີ່ລົງທະບຽນກັບປະເທດສະມາຊິກ ແລະ ໄດ້ຮັບສິດໃນການໃຊ້ທຸງສັນຍານ
ຂອງປະເທດນັ້ນ;
- 8) ຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ຜ່ານການປຸງແຕ່ງ ແລະ/ຫຼື ຜະລິດໃນໂຮງງານໃນເຮືອທີ່ຈັດທະບຽນ
ກັບ ປະເທດຄູ່ສັນຍາ ແລະ ໄດ້ຮັບສິດໃນການໃຊ້ທຸງສັນຍານຂອງປະເທດນັ້ນໂດຍສະເພາະ
ແມ່ນຜະລິດຕະພັນໃນຂໍ້ (7) ຂອງມາດຕານີ້;
- 9) ຜະລິດຕະພັນທີ່ຮວບຮວມໄດ້ໃນປະເທດນັ້ນ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ຕາມຈຸດປະສົງເກົ່າໄດ້
ອີກຕໍ່ໄປ ແລະ ບໍ່ສາມາດພື້ນຟູ ຫຼື ສ້ອມແຊມ ແລະ ເໝາະສົມພຽງກຳຈັດຖິ້ມ ຫຼື ເປັນ ພຽງ
ວັດຖຸດິບບາງສ່ວນເພື່ອນຳມາໝູນໃຊ້ຄືນ;
- 10) ຂອງເສຍ ຫຼື ຂີ້ເຫີຍອ ແລະ ຂອງທີ່ເສດເຫຼືອ ທີ່ໄດ້ມາຈາກ:
 - ກ) ຂະບວນການຜະລິດພາຍໃນປະເທດຄູ່ສັນຍາສົ່ງອອກ; ຫຼື
 - ຂ) ສິນຄ້າທີ່ໃຊ້ແລ້ວ ແລະ ເກັບຮວບຮວມພາຍໃນປະເທດນັ້ນ ໂດຍວັດຖຸນັ້ນ
ເໝາະສົມສຳຫຼັບການກູ້ຄືນວັດຖຸດິບເທົ່ານັ້ນ; ແລະ
- 11) ສິນຄ້າທີ່ໄດ້ມາ ຫຼື ຜະລິດຂຶ້ນໃນປະເທດຈາກຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ກ່າວມາຈາກ ຂໍ້ (1)
ຮອດ (10) ໃນມາດຕານີ້.

ມາດຕາ 4

ສິນຄ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ມາທັງໝົດ ຫຼື ຜະລິດບໍ່ໄດ້ເອງທັງໝົດ

1. ລະບຽບແຫຼ່ງກຳເນີດລວມ

(ກ) ສິນຄ້າທີ່ກຳນົດໃນ ຂໍ້ 2 ຂອງມາດຕາ 2, ໃຫ້ຖືວ່າມີແຫຼ່ງກຳເນີດ ຈາກປະເທດ ສິ່ງອອກບ່ອນທີ່ດຳເນີນການຜະລິດ ຫຼື ການປຸງແຕ່ງສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ:

- ຖ້າຫາກວ່າສິນຄ້ານັ້ນມີສັດສ່ວນບັນຈຸທ້ອງຖິ່ນ (ຊຶ່ງຕໍ່ໄປນີ້ເອີ້ນວ່າ “ສ່ວນບັນຈຸມູນຄ່າ ລາວ-ຫວຽດ” ຫຼື “ສ່ວນບັນຈຸທ້ອງຖິ່ນ (LVC)”) ຫາກວ່າສັດສ່ວນບັນຈຸນັ້ນບໍ່ໜ້ອຍກວ່າ 40 % ທີ່ຄິດໄລ່ໂດຍໃຊ້ສູດ ໃນມາດຕາ 5; ຫຼື
- ຖ້າຫາກວ່າວັດຖຸທັງໝົດທີ່ບໍ່ໄດ້ແຫຼ່ງກຳເນີດ ທີ່ຖືກນຳໃຊ້ໃນການຜະລິດໄດ້ຜ່ານຂະບວນການປ່ຽນສະພາບທາງດ້ານລະຫັດພາສີ (ຊຶ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ເອີ້ນວ່າ “CTC” ໃນລະດັບ 4 ໂຕເລກ (ໝາຍຄວາມວ່າມີການປ່ຽນ ລະຫັດເຄົ້າຂອງລະຫັດພາສີ) ໃນລະບົບພາສີເອກະພາບ Harmonized System.

(ຂ) ແຕ່ລະຝ່າຍຈະອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ສົ່ງສິນຄ້າອອກຕັດສິນໃຈໃນການເລືອກທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມໜຶ່ງໃນສອງລະບຽບ “LVC ບໍ່ຫຼຸດສິ່ງສິບເປີເຊັນ(40%)” ຫຼື ມີການປ່ຽນລະຫັດພາສີໃນລະດັບສີ່(04) ໂຕເລກ” ທີ່ກ່າວເຖິງໃນຂໍ້ ກ ຂອງວັກທີ 1 ເພື່ອກຳນົດແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງຕົວສິນຄ້າ.

2. ລະບຽບແຫຼ່ງກຳເນີດສະເພາະແຕ່ລະຜະລິດຕະພັນ

(ກ) ເຖິງແມ່ນວ່າຈະລະບຸຢູ່ໃນຂໍ້ທີ 1 ໃນມາດຕານີ້ກໍຕາມ, ສິນຄ້າສາມາດໄດ້ແຫຼ່ງກຳເນີດ ຫາກວ່າສິນຄ້ານັ້ນ ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂຂອງລະບຽບແຫຼ່ງກຳ ເນີດສິນຄ້າສະເພາະຜະລິດຕະພັນ ທີ່ທັງສອງຝ່າຍຈະໄດ້ຕົກລົງກັນ.

(ຂ) ເມື່ອລະບຽບແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າສະເພາະຜະລິດຕະພັນ ອະນຸຍາດ ໃຫ້ຜູ້ຜະລິດມີທາງເລືອກ ໃນການນຳໃຊ້ LVC, CTC, ກົດລະບຽບສະເພາະໃນຂັ້ນຕອນການຜະລິດ ແລະ ປຸງແຕ່ງ(ຕໍ່ໄປນີ້ເອີ້ນຫຍໍ້ວ່າ SP), ຫຼື ການປະສົມປະສານກັນຂອງເງື່ອນໄຂຕ່າງໆທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງ ແຕ່ລະຝ່າຍ ຈະອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ສົ່ງສິນຄ້າອອກຕັດສິນໃຈວ່າຈະນຳໃຊ້ລະບຽບການໃດເພື່ອກຳນົດວ່າ ສິນຄ້າຂອງຕົນ ມີແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ຫຼືບໍ່.

(ຄ) ໃນກໍລະນີທີ່ລະບຽບແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າສະເພາະຜະລິດຕະພັນ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ຜະລິດໃຊ້ວັດຖຸດິບທີ່ຜ່ານຂະບວນການ CTC ຫຼື ໃຫ້ມີກົດລະບຽບ ສະເພາະໃນການຂັ້ນຕອນການຜະລິດ ແລະ ວິທີການຜະລິດທີ່ເຈາະຈົງ, ກົດລະບຽບນີ້ຈະໃຊ້ໄດ້ສະເພາະກັບວັດຖຸດິບທີ່ບໍ່ໄດ້ແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 5

ສູດການຄິດໄລ່ສ່ວນບັນຈຸຂອງທ້ອງຖິ່ນ (LVC)

1. ສໍາລັບຈຸດປະສົງຂອງມາດຕາ 4, ສູດສໍາລັບການຄິດໄລ່ ສ່ວນບັນຈຸລາວ-ຫວຽດ ຫຼື (LVC) ມີດັ່ງລຸ່ມນີ້:

$$\text{LVC} = \frac{\text{ລາຄາ FOB} - \text{ມູນຄ່າວັດຖຸດິບ, ອາໄຫຼ່ ຫຼື ສິນຄ້າ ທີ່ບໍ່ໄດ້ແຫຼ່ງກຳເນີດ}}{\text{ລາຄາ FOB}} \times 100\%$$

2. ສໍາລັບຈຸດປະສົງຂອງສູດການຄິດໄລ່ LVC ທີ່ລະບຸໃນຂໍ້ 1 ໃນມາດຕານີ້:
 - (ກ) ມູນຄ່າຂອງວັດຖຸດິບ, ສິນສ່ວນຕ່າງໆ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນ ທີ່ໄດ້ນຳເຂົ້າ ທີ່ບໍ່ມີແຫຼ່ງກຳເນີດ ຈະແມ່ນ:
 - ມູນຄ່າ CIF ຂອງສິນຄ້າໃນເວລາມີການນຳເຂົ້າ ຫຼື ສາມາດພິສູດການນຳເຂົ້າໄດ້; ຫຼື
 - ລາຄາທີ່ ແນ່ນອນ ແລະ ສອບຖາມໄດ້ລ່າສຸດສໍາລັບສິນຄ້າທີ່ບໍ່ມີແຫຼ່ງກຳເນີດທີ່ຊັດເຈນ ໃນຂົງເຂດຂອງປະເທດຄູ່ສັນຍາ ບ່ອນທີ່ມີການຜະລິດຫຼືມີການປຸງແຕ່ງ;
 - (ຂ) FOB ໝາຍເຖິງມູນຄ່າສິນຄ້າຢູ່ທ່າເຮືອ ດັ່ງທີ່ໄດ້ນິຍາມໄວ້ໃນມາດຕາ 1. ລາຄາ FOB ຈະໄດ້ກຳນົດໂດຍການບວກເອົາມູນຄ່າວັດຖຸດິບ, ຕົ້ນທຶນການ ຜະລິດ, ກຳໄລ ແລະ ຕົ້ນທຶນອື່ນໆ.
3. ວັດຖຸດິບທີ່ຫາໄດ້ຈາກທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ໄດ້ຜະລິດຂຶ້ນເປັນສິນຄ້າ ໂດຍໂຮງງານທີ່ມີໃບອະນຸຍາດໃນການສ້າງຕັ້ງໂຮງງານຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍພາຍໃນປະເທດ, ຈະຖືວ່າເປັນ ວັດຖຸດິບທີ່ໄດ້ແຫຼ່ງກຳເນີດຕາມຂໍ້ກຳນົດ ທີ່ລະບຸໄວ້ ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍນີ້.

ມາດຕາ 6

ລະບຽບແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າແບບສະສົມ

1. ນອກຈາກທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍນີ້ ສິນຄ້າທີ່ໄດ້ແຫຼ່ງກຳເນີດໃນປະເທດຄູ່ສັນຍາໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ຖືກນຳໄປໃຊ້ໃນຂົງເຂດຂອງອີກປະເທດຄູ່ສັນຍາໜຶ່ງ ເພື່ອເປັນວັດຖຸດິບໃນການຜະລິດສິນຄ້າສຳເລັດຮູບ ເພື່ອໄດ້ຮັບສິດທິພິເສດທາງດ້ານພາສີ ໃຫ້ຖືວ່າສິນຄ້ານັ້ນມີແຫຼ່ງກຳເນີດໃນປະເທດທີ່ດຳເນີນການຜະລິດ ແລະ ແປຮູບສິນຄ້າດັ່ງກ່າວເປັນສິນຄ້າສຳເລັດຮູບ.

2. ຖ້າວ່າສ່ວນບັນຈຸພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນ LVC ຂອງວັດຖຸດິບຫາກໜ້ອຍກ່ວາ 40%, ການຄຳນວນສ່ວນບັນຈຸພາຍໃນ LVC ແມ່ນໃຫ້ຄິດໄລ່ເປັນສັດສ່ວນມູນຄ່າໂດຍຕົງຕາມ ສັດສ່ວນບັນຈຸພາຍໃນປະເທດຕາມຄວາມເປັນຈິງ ຫາກວ່າສັດສ່ວນນັ້ນລວມກັນແລ້ວເທົ່າກັບ ຫຼື ຫຼາຍກ່ວາ 20% . ບົດແນະນຳການປະຕິບັດແມ່ນລະບຸໄວ້ໃນ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2 .

ມາດຕາ 7

ສິນຄ້າທີ່ຜ່ານການດຳເນີນການ ແລະ ຂະບວນການຜະລິດພຽງໜ້ອຍດຽວ

1. ຜະລິດຕະພັນທີ່ຜ່ານການປຸງແຕ່ງ ຫຼື ການຜະລິດ ໃນຂໍ້ໃດຂໍ້ໜຶ່ງ ຫຼື ດຳເນີນການຮ່ວມກັນໂດຍມີຈຸດປະສົງຕາມເນື້ອໃນດັ່ງລຸ່ມນີ້ ໃຫ້ຖືວ່າມີຂະບວນຜະລິດທີ່ໜ້ອຍດຽວ ແລະ ບໍ່ສາມາດນຳສິນຄ້ານັ້ນມາພິຈາລະນາວ່າ ມີແຫຼ່ງກຳເນີດ ສິນຄ້າ ໃນປະເທດຄູ່ສັນຍາ ທີ່ໜຶ່ງ:
 - (ກ) ການເກັບຮັກສາສິນຄ້າເພື່ອໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ດີ ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການຂົນສົ່ງ ຫຼື ການຈັດເກັບ;
 - (ຂ) ການອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການຂົນສົ່ງທາງເຮືອ ແລະ ການຂົນສົ່ງ;
 - (ຄ) ການຫຸ້ມຫໍ່ສິນຄ້າ ຫຼື ການນຳສະເໜີສິນຄ້າໃນການຂາຍ.
2. ສິນຄ້າທີ່ຂົນສົ່ງອອກຈາກປະເທດ ຄູ່ສັນຍາໜຶ່ງ ຈະຍັງຮັກສາສະຖານະພາບຂອງ ແຫຼ່ງກຳເນີດເດີມ ເມື່ອສົ່ງອອກໄປປະເທດ ຄູ່ສັນຍາອື່ນ ຫາກ ບໍ່ມີການດຳເນີນງານທີ່ເກີນໄປຈາກທີ່ລະບຸໄວ້ໃນຂໍ້ ທີ 1 ໃນມາດຕານີ້.

ມາດຕາ 8

ການຂົນສົ່ງໂດຍກົງ

1. ສິດທິພິເສດທາງດ້ານພາສີຈະໃຫ້ກັບສິນຄ້າ ທີ່ມີເງື່ອນໄຂຕາມຂໍ້ກຳນົດໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍນີ້ ແລະ ໄດ້ຂົນສົ່ງໂດຍກົງ ລະຫວ່າງຂົງເຂດປະເທດຄູ່ສັນຍາສົ່ງອອກ ແລະ ຂົງເຂດປະເທດຄູ່ສັນຍານຳເຂົ້າ.
2. ສິນຄ້າທີ່ສົ່ງໃນລັກສະນະດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ໃຫ້ຖືເປັນການຂົນສົ່ງໂດຍຕົງຈາກປະເທດສົ່ງອອກໄປປະເທດນຳເຂົ້າ:
 - (ກ) ສິນຄ້າໄດ້ຖືກສົ່ງໂດຍຕົງຈາກປະເທດສົ່ງອອກ ໄປປະເທດຜູ້ນຳເຂົ້າ; ຫຼື
 - (ຂ) ຫາກວ່າສິນຄ້ານັ້ນໄດ້ຖືກຂົນສົ່ງໂດຍຜ່ານປະເທດອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນຄູ່ສັນຍາ, ໂດຍມີເງື່ອນໄຂວ່າ:
 - ການຂົນສົ່ງນັ້ນເນື່ອງຈາກເຫດຜົນທາງພູມິສາດ ຫຼື ໂດຍການພິຈາລະນາທີ່ກ່ຽວກັບຂໍ້ກຳນົດຂອງການຂົນສົ່ງໂດຍສະເພາະ;

- ສິນຄ້ານັ້ນບໍ່ໄດ້ນຳເຂົ້າໄປສູ່ການຊື້ຂາຍ ຫຼື ໃຊ້ບໍລິໂພກໃນປະເທດນັ້ນ; ແລະ
- ສິນຄ້ານັ້ນບໍ່ໄດ້ຜ່ານຂະບວນການອື່ນໃນປະເທດນັ້ນ ນອກຈາກການຂົນຍ້າຍສິນຄ້າຂັ້ນ ແລະ ລົງ ຫຼື ການກະທຳອື່ນໃນນອກຈາກທີ່ຈຳເປັນແກ່ການຮັກສາສິນຄ້າໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ດີ.

ມາດຕາ 9

ມູນຄ່າຂັ້ນຕໍ່າ (De Minimis)

1. ສິນຄ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ຜ່ານການປ່ຽນສະພາບດ້ານລະຫັດພາສີ ຈະຖືວ່າໄດ້ແຫຼ່ງກຳເນີດ ຫາກວ່າມູນຄ່າຂອງວັດຖຸດິບທີ່ບໍ່ໄດ້ແຫຼ່ງກຳເນີດທີ່ໃຊ້ໃນການຜະລິດ ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ສິນຄ້າປ່ຽນລະຫັດພາສີມີມູນຄ່າໜ້ອຍກວ່າ 10% ຂອງມູນຄ່າ FOB ຂອງສິນຄ້ານັ້ນ ແລະ ສິນຄ້ານັ້ນຕົງກັບເງື່ອນໄຂແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າພາຍໃຕ້ຂໍ້ຕົກລົງຂອງ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍນີ້.
2. ມູນຄ່າຂອງວັດຖຸດິບທີ່ບໍ່ໄດ້ແຫຼ່ງກຳເນີດໃນຫົວຂໍ້ 1 ຂອງມາດຕານີ້ ຈະຕ້ອງຮວມເປັນມູນຄ່າວັດຖຸດິບທີ່ບໍ່ໄດ້ແຫຼ່ງກຳເນີດ ໃນການຄິດໄລ່ສັດສ່ວນມູນຄ່າ LVC ຂອງສິນຄ້າ.

ມາດຕາ 10

ການປະຕິບັດຕໍ່ການທີ່ສິນຄ້າ ແລະ ວັດຖຸດິບທຸ້ມທີ່ສິນຄ້າ

1. ການບັນຈຸ ແລະ ການຫຸ້ມສິນຄ້າໃນການຂາຍຍ່ອຍ:
 - (ກ) ຫາກວ່າຫຼັກເກນຂອງການໄດ້ແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າແມ່ນ LVC, ມູນຄ່າຂອງການບັນຈຸ ແລະ ຫຸ້ມທີ່ສິນຄ້າສຳຫຼັບການຂາຍຍ່ອຍ ຈະນຳເຂົ້າຮ່ວມໃນການພິຈາລະນາແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າວ່າເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັບສິນຄ້ານັ້ນ.
 - (ຂ) ໃນກໍລະນີທີ່ ຂໍ້ 1(ກ) ໃນມາດຕານີ້ບໍ່ສາມາດໃຊ້ໄດ້ ເມື່ອມີການບັນຈຸ ແລະ ຫຸ້ມທີ່ສິນຄ້າສຳຫຼັບການຂາຍຍ່ອຍໄປກັບຜະລິດຕະພັນແລ້ວ ຈະບໍ່ສາມາດນຳເອົາວັດສະດຸໃນການຫຸ້ມຫໍ່ນັ້ນມາພິຈາລະນາວ່າວັດຖຸດິບທີ່ບໍ່ໄດ້ແຫຼ່ງກຳເນີດສິນ ຄ້າທັງໝົດທີ່ໃຊ້ໃນການຫຸ້ມຫໍ່ນັ້ນສາມາດປ່ຽນລະຫັດຕາພາສີໄດ້.
2. ຫີບຫໍ່ ແລະ ວັດຖຸດິບໃນການຫຸ້ມຫໍ່ ທີ່ໃຊ້ພຽງແຕ່ໃນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າຈະບໍ່ສາມາດນຳມາພິຈາລະນາແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້ານັ້ນໄດ້.

ມາດຕາ 11

ອຸປະກອນປະກອບ, ອາໄຫຼ່ ແລະ ເຄື່ອງມື

1. ຫາກວ່າສິນຄ້າໄດ້ແຫຼ່ງກຳເນີດໂດຍໃຊ້ກົດ CTC ຫຼື ວ່າມີການຜະລິດ ແລະ ວິທີການ

ຜະລິດທີ່ສະເພາະເຈາະຈົງ, ແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງອຸປະກອນປະກອບ, ອາໄຫຼ່, ເຄື່ອງມື ແລະ ຄູ່ມືກ່ຽວກັບການສອນການໃຊ້ງານ ຫຼື ອຸປະກອນທີ່ເປັນຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ທີ່ນຳເຂົ້າມາກັບສິນຄ້າ ຈະບໍ່ນຳມາໃຊ້ໃນການພິຈາລະນາໃນການກຳນົດແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງສິນຄ້ານັ້ນ ຫາກວ່າອຸປະກອນປະກອບດັ່ງກ່າວຕົງກັບເງື່ອນໄຂລຸ່ມນີ້:

(ກ) ອຸປະກອນປະກອບ, ອາໄຫຼ່, ເຄື່ອງມື ແລະ ຄູ່ມືກ່ຽວກັບການສອນການໃຊ້ງານ ຫຼື ອຸປະກອນທີ່ເປັນຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ບໍ່ໄດ້ມີໃບເກັບເງິນຕ່າງຫາກຈາກສິນຄ້າ; ແລະ

(ຂ) ຈຳນວນປະລິມານຂອງ ອຸປະກອນປະກອບ, ອາໄຫຼ່, ເຄື່ອງມື ແລະ ຄູ່ມືກ່ຽວກັບການສອນການໃຊ້ງານ ຫຼື ອຸປະກອນທີ່ເປັນຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ແມ່ນຢູ່ໃນຈຳນວນມາດຕະຖານສຳຫຼັບສິນຄ້າແລ້ວ.

2. ຫາກວ່າສິນຄ້າໄດ້ແຫຼ່ງກຳເນີດໂດຍໃຊ້ກົດ LVC ມູນຄ່າຂອງອຸປະກອນປະກອບ, ອາໄຫຼ່, ເຄື່ອງມື ແລະ ຄູ່ມືກ່ຽວກັບການສອນການໃຊ້ງານ ຫຼື ອຸປະກອນທີ່ເປັນຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ທີ່ນຳເຂົ້າກັບສິນຄ້າ ຈະຕ້ອງໄດ້ນຳມາໃຊ້ໃນການພິຈາລະນາໃນການກຳນົດແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງສິນຄ້ານັ້ນ.

ມາດຕາ 12

ອົງປະກອບທົ່ວໄປ

ໃນການພິຈາລະນາວ່າສິນຄ້າໃດໜຶ່ງມີແຫຼ່ງກຳເນີດ ຫຼືບໍ່, ບໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງພິຈາລະນາແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງອົງປະກອບທີ່ອາດຖືກນຳມາໃຊ້ໃນຂະບວນການຜະລິດ ແລະ ບໍ່ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງສິນຄ້າ ດັ່ງລາຍການຕໍ່ໄປນີ້:

- 1) ເຊື້ອໄຟ ແລະ ພະລັງງານ;
- 2) ເຄື່ອງມື, ແມ່ພິມ ແລະ ແບບພິມ;
- 3) ສ່ວນປະກອບສຳຮອງ ແລະ ວັດຖຸດິບໃຊ້ໃນການບົວລະບັດຮັກສາເຄື່ອງມືອຸປະກອນ ແລະ ສະຖານທີ່;
- 4) ນ້ຳມັນເຄື່ອງ, ນ້ຳມັນຈາລະບີ, ວັດຖຸດິບປະກອບ ແລະ ວັດຖຸດິບອື່ນໆທີ່ໃຊ້ໃນການຜະລິດ ຫຼື ໃຊ້ກັບເຄື່ອງມື ແລະ ສະຖານທີ່;
- 5) ຖົງມື, ແວ່ນຕາ, ເກີບ, ເຄື່ອງນຸ່ງ, ອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງມືເພື່ອຄວາມປອດໄພ;
- 6) ອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງມືສະເພາະ ທີ່ໃຊ້ເພື່ອທົດສອບ ແລະ ກວດສອບ ສິນຄ້າ;
- 7) ສານເຄມີທີ່ເລັ່ງໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງ ແລະ ສານລະລາຍ; ແລະ
- 8) ສິນຄ້າອື່ນໆທີ່ບໍ່ໄດ້ຮວມເປັນສ່ວນດຽວກັບສິນຄ້າ ແຕ່ນຳໄປໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດສິນຄ້າ ທີ່ສາມາດສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂະບວນການຜະລິດ ນັ້ນ.

ມາດຕາ 13

ວັດຖຸທີ່ຄືກັນ ແລະ ສາມາດໃຊ້ແທນກັນໄດ້

1. ໃນການກຳນົດວ່າວັດຖຸທີ່ຄືກັນ ແລະ ສາມາດໃຊ້ແທນກັນໄດ້ ມີແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ຈະພິຈະລານາວັດຖຸດິບດັ່ງກ່າວ ໂດຍການແຍກແຕ່ລະວັດຖຸດິບອອກຈາກກັນ ຫຼື ໂດຍການໃຊ້ຫຼັກການທາງບັນຊີທີ່ໄປທີ່ໃຊ້ໃນການຄວບຄຸມ ແລະ ບໍລິຫານຈັດການບັນຊີສິນຄ້າໃນສາງ ທີ່ນຳໃຊ້ຢູ່ໃນປະເທດຄູ່ສັນຍາສ່ວນຜູ້ສົ່ງອອກ.
2. ເມື່ອຕັດສິນໃຈເລືອກໃຊ້ວິທີການບໍລິຫານຈັດການບັນຊີສິນຄ້າ ແລ້ວ ຈະຕ້ອງໃຊ້ວິທີການນັ້ນຕະຫຼອດປີເພື່ອໃຊ້ໃນການຈັດເກັບພາສີ.

ມາດຕາ 14

ໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ

ການສະເໜີຂໍໃຫ້ສິນຄ້າໄດ້ຮັບສິດທິພິເສດທາງດ້ານພາສີ ຕ້ອງຮັບຮອງດ້ວຍໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ (Form S), ດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 5 ທີ່ອອກໂດຍໜ່ວຍງານເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍໂດຍປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ ໂດຍໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ປະເທດນຳເຂົ້າຮັບຮູ້ຕາມຂໍ້ຕົກລົງລະບຽບຂັ້ນຕອນໃນການອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍທີ 4./.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 4
ລະບຽບການອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ
ພາຍໃຕ້ສັນຍາ ລາວ-ຫວຽດ ວ່າດ້ວຍແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ

ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການປະຕິບັດງານວ່າດ້ວຍແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1 , ລະບຽບຂັ້ນຕອນ ປະຕິບັດ ການອອກ ແລະການກວດສອບ ໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ (Form S) ແລະ ລວມທັງກົດລະບຽບ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ ດັ່ງລຸ່ມນີ້ ຈະຕ້ອງຖືກປະຕິບັດຕາມ:

ມາດຕາ 1
ຄຳນິຍາມ

ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍນີ້:

1. “ ໜ່ວຍງານທີ່ມີອຳນາດທາງດ້ານພາສີ “ ແມ່ນໜ່ວຍງານທີ່ມີອຳນາດທາງດ້ານພາສີ ໝາຍເຖິງໜ່ວຍງານທີ່ມີ ຄວາມສາມາດໃນການ ຮັບຜິດຊອບທາງດ້ານກົດໝາຍຂອງປະເທດຄູ່ສັນຍາ ເພື່ອດຳ ເນີນການທາງດ້ານກົດ ໝາຍ ແລະລະບຽບການທາງດ້ານພາສີ;
2. “ ຜູ້ສົ່ງອອກ “ ແມ່ນບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຂົງ ເຂດຂອງປະເທດຄູ່ສັນຍາບ່ອນທີ່ມີການສົ່ງອອກສິນຄ້າໂດຍບຸກຄົນນັ້ນ;
3. “ ຜູ້ນຳເຂົ້າ “ ແມ່ນບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຂົງເຂດ ຂອງ ປະເທດຄູ່ສັນຍາ ບ່ອນທີ່ສິນຄ້າມີການນຳເຂົ້າໂດຍບຸກຄົນນັ້ນ;
3. “ ໜ່ວຍງານຜູ້ມີອຳນາດອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ “ ແມ່ນໜ່ວຍງານທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໂດຍລັດຖະບານຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກມີສິດອອກອະນຸຍາດໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ (Form S) ແລະ ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ປະເທດຄູ່ສັນຍາຮັບຮູ້ ເນື້ອໃນ ຂອງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍນີ້; ແລະ
4. “ ຜູ້ຜະລິດ “ ແມ່ນບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ກະທຳການຜະລິດສິນຄ້າ ໃນປະເທດຄູ່ສັນຍາໃດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນມາດຕາ 1, ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1.

ມາດຕາ 2
ແບບຢ່າງລາຍເຊັນ ແລະ ກາຈໍາ ຂອງຜູ້ມີອຳນາດໃນການອອກໃບຢັ້ງຢືນ

1. ແຕ່ລະປະເທດຄູ່ສັນຍາ ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງ ບັນຊີລາຍຊື່, ທີ່ຢູ່, ແບບຢ່າງລາຍເຊັນ ແລະ ແບບຢ່າງ ກາຈໍາທາງການຂອງຜູ້ມີສິດອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດ ໃຫ້ອີກຝ່າຍ ໃນ ຮູບແບບ

ເປັນເຈ້ຍ ແລະ ເປັນສອບຄອບປີ້. ໃນກໍລະນີທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຕ່າງໆຕ້ອງ ແຈ້ງໃຫ້ ອີກ
ຝ່າຍໜຶ່ງ ຮັບຮູ້ໂດຍໄວ ໃນລັກສະນະດຽວກັນ.

2. ແບບຢ່າງລາຍເຊັນ ແລະ ກາຈໍາທາງການຂອງຝ່າຍຜູ້ມີອໍານາດອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງ
ກໍາເນີດຄວນຕ້ອງມີການອັບເດດທຸກໆ 2 ປີ. ບໍ່ວ່າໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກໍາເນີດ (Form S) ໂດຍ
ທີ່ອອກໂດຍຜູ້ມີອໍານາດທີ່ບໍ່ມີຊື່ໃນລາຍຊື່ໃນວັກທີ 1 ທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງ ປະເທດຜູ້ນໍາເຂົ້າຈະ
ຖືວ່າເອກະສານບໍ່ຖືກຕ້ອງ.

ມາດຕາ 3
ເອກະສານຢັ້ງຢືນ

ເພື່ອຈຸດປະສົງທີ່ຈະສາມາດພິຈາລະນາແຫຼ່ງກໍາເນີດສິນຄ້າ, ຜູ້ອອກໃບຢັ້ງຢືນມີຄວາມ
ສາມາດຂໍເອກະສານຫຼັກຖານຢັ້ງຢືນເພີ່ມເຕີມ ຫຼື ກວດກາຕາມຄວມເໝາະສົມເພື່ອໃຫ້ຕົງກັບ
ກົດໝາຍ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດກົດລະບຽບພາຍໃນຂອງປະເທດຄູ່ສັນຍາ.

ລະບຽບ 4
ການກວດສອບແຫຼ່ງກໍາເນີດສິນຄ້າກ່ອນສົ່ງອອກ

1. ຜູ້ຜະລິດ, ຜູ້ສົ່ງອອກສິນຄ້າ ຫຼື ຕົວແທນຜູ້ຕາງໜ້າສົ່ງອອກສິນຄ້າ ສາມາດຍື່ນໃບສະ
ເໜີຂໍ້ຕໍ່ໜ່ວຍງານຜູ້ມີອໍານາດອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກໍາເນີດສິນຄ້າສໍາຫຼັບການກວດສອບ
ແຫຼ່ງ ກໍາເນີດສິນຄ້າກ່ອນສົ່ງອອກ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ກົດລະບຽບ ພາຍໃນຂອງປະ
ເທດຄູ່ສັນຍາ ຜົນຂອງການກວດສອບນີ້ສາມາດໃຊ້ເປັນຫຼັກຖານໃນການພິຈາລະນາແຫຼ່ງ
ກໍາເນີດ ສິນຄ້າທີ່ຈະສົ່ງອອກດັ່ງກ່າວ. ໂດຍມີການກວດກາຜົນກວດສອບດັ່ງກ່າວເປັນໄລ
ຍະຕາມຄວາມເໝາະສົມ ການກວດສອບກ່ອນສົ່ງອອກນີ້ ຈະບໍ່ຈໍາເປັນໃຊ້ກັບສິນຄ້າທີ່
ຕາມທໍາມະຊາດສາມາດກໍານົດແຫຼ່ງກໍາເນີດໄດ້ງ່າຍດາຍ.
2. ໃນກໍລະນີທີ່ໃຊ້ວັດຖຸດິບທີ່ຫາໄດ້ຕາມທ້ອງຖິ່ນ, ໃຫ້ຜູ້ຜະລິດຜູ້ສຸດທ້າຍທີ່ຈະສົ່ງສິນຄ້າ
ອອກພາຍໃຕ້ຂໍ້ຕົກລົງໃນ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍນີ້ ເປັນຜູ້ຢັ້ງຢືນໃນເວລາຂໍໃບຢັ້ງຢືນ
ແຫຼ່ງກໍາເນີດສິນຄ້າ ຟອມ S.

ມາດຕາ 5
ການຍື່ນສະເໜີຂໍໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກໍາເນີດສິນຄ້າ

ຜູ້ສົ່ງອອກ ຫຼື ຕົວແທນຜູ້ໄດ້ຮັບມອບສິດ ສາມາດສະເໜີຂໍໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກໍາເນີດ ສິນ
ຄ້າເປັນລາຍລັກອັກສອນໃນເວລາທີ່ມີການດໍາເນີນການສົ່ງອອກ ຊຶ່ງສິນຄ້າທີ່ຈະໄດ້ຮັບສິດທິພິ

ເສດທາງດ້ານພາສີນັ້ນຕ້ອງມີເອກະສານທີ່ຜູ້ສົ່ງອອກຕ້ອງຕິດຄັດເອກະສານຫຼັກຖານຍັງຍືນວ່າ
ສິນຄ້າມີຄຸນະສົມບັດທີ່ເໝາະສົມຕໍ່ການອອກໃບຍັງຍືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ.

ມາດຕາ 6

ການກວດສອບໃບສະເໜີຂໍແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າກ່ອນສົ່ງອອກສິນຄ້າ

ໜ່ວຍງານລັດທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃຫ້ອອກໜັງສືຍັງຍືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ຈະຕ້ອງ
ກວດສອບໃບສະເໜີຂໍໃບຍັງຍືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ(Form S) ທຸກສະບັບຢ່າງສຸດຄວາມສາ
ມາດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ຕາມກົດລະບຽບພາຍໃນປະເທດຄູ່ສັນຍາ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າ:

1. ໃບສະເໜີຂໍໃບຍັງຍືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ແລະ ໃບຍັງຍືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ(Form S) ໄດ້ມີເນື້ອໃນ ຖືກຕ້ອງຄົບຖ້ວນ ແລະ ລົງນາມໂດຍຜູ້ມີສິດລົງນາມ;
2. ແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງສິນຄ້າຕົງກັບຂໍ້ກຳນົດວ່າດ້ວຍແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າລະບຸໄວ້ໃນ ເອກະ
ສານ ຊ້ອນທ້າຍ 1;
3. ການແຈ້ງຂໍ້ມູນ ຕ່າງໆໃນໃບຍັງຍືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ(Form S) ສອດຄ່ອງກັບເອກະ
ສານປະກອບທີ່ ໄດ້ຍື່ນເພື່ອໃຊ້ເປັນຫຼັກຖານ;
4. ລາຍການສິນຄ້າ, ປະລິມານ ແລະ ນ້ຳໜັກຂອງສິນຄ້າ ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ເລກໝາຍ
ຂອງຫີບຫໍ່, ຈຳນວນ ແລະ ຊະນິດ ຂອງຫີບຫໍ່ ທີ່ໄດ້ສະເໜີໄວ້ຕົງກັບສິນຄ້າທີ່ສົ່ງອອກ;
5. ຫຼາຍລາຍການສິນຄ້າສາມາດລະບຸໄວ້ໃນໃບຍັງຍືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ, ວ່າດ້ວຍເງື່ອນ
ໄຂແຕ່ລະສິນຄ້າຕອບສະໜອງບັນດາກົດລະບຽບກ່ຽວກັບແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງແຕ່ລະສິນຄ້ານັ້ນ.

ມາດຕາ 7

ໃບຍັງຍືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ (Form S)

1. ໃບຍັງຍືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ(Form S) ຕ້ອງໃຊ້ເຈ້ຍຂາວ ຂະໜາດ ISO A4
ຕາມຕົວຢ່າງໃນ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 5 ແລະ ຕ້ອງຈັດພິມເປັນພາສາອັງກິດ.
2. ໃບຍັງຍືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ(Form S) ປະກອບມີຕົ້ນສະບັບ 1 ສະບັບ ແລະ ສະ
ບັບສຳເນົາ 2 ສະບັບ (ສຳເນົາທີ່ໜຶ່ງ ແລະ ສຳເນົາທີ່ສອງ).
3. ໃບຍັງຍືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ(Form S) ແຕ່ລະສະບັບຈະມີເລກທີອ້າງອີງສະເພາະທີ່
ແຕກຕ່າງກັນ ໂດຍການຈຳແນກຈາກສະຖານທີ່ ຫຼື ສຳນັກງານທີ່ອອກເລກທີແຫຼ່ງກຳເນີດສິນ
ຄ້າ.
4. ໃບຍັງຍືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ(Form S) ແຕ່ລະສະບັບຈະມີລາຍເຊັນ ແລະ ກາຈັດ
ດ້ວຍມື ຂອງຜູ້ມີອຳນາດອອກໃບຍັງຍືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ.
5. ຜູ້ສົ່ງອອກ ຈະຕ້ອງເອົາໃບຍັງຍືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ຕົ້ນສະບັບໄປໃຫ້ຜູ້ນຳເຂົ້າເພື່ອ

ຍືນຕໍ່ໜ່ວຍງານພາສີທີ່ທ່າເຮືອ ຫຼື ສະຖານທີ່ນໍາເຂົ້າ, ສໍາເນົາສະບັບທີ່ໜຶ່ງໃຫ້ໜ່ວຍງານຜູ້ມີ
ອໍານາດອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກໍາເນີດສິນຄ້າໃນປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກເກັບຮັກສາໄວ້, ສ່ວນສໍາເນົາທີ່
ສອງໃຫ້ຜູ້ສົ່ງອອກເກັບຮັກສາໄວ້.

ມາດຕາ 8

ການແຈ້ງກ່ຽວກັບເງື່ອນໄຂແຫຼ່ງກໍາເນີດສິນຄ້າ

ເພື່ອປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 2 ຂອງລະບຽບແຫຼ່ງກໍາເນີດສິນຄ້າ, ໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກໍາເນີດ
ສິນຄ້າ(Form S) ທີ່ອອກໂດຍປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກສຸດທ້າຍ ຈະຕ້ອງລະບຸເງື່ອນໄຂທີ່ນໍາໃຊ້ໃນ
ການກໍານົດແຫຼ່ງກໍາເນີດສິນຄ້າໃນຫ້ອງທີ່ 8.

ມາດຕາ 9

ການແກ້ໄຂຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງໃນໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກໍາເນີດສິນຄ້າ

ໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກໍາເນີດສິນຄ້າ(Form S) ຈະບໍ່ໃຫ້ມີຮອຍລຶບ ຫຼື ຮອຍພິມທັບໄດ້,
ການແກ້ໄຂຕ່າງໆຕ້ອງເຮັດໂດຍ:

1. ການພິມລຶບຂໍ້ຄວາມທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ພິມຂໍ້ຄວາມທີ່ຖືກຕ້ອງເພີ່ມຕື່ມໃໝ່ ຈະຕ້ອງມີ
ການໄດ້ຮັບການອະນຸມັດຈາກຜູ້ມີອໍານາດລົງນາມໃນໃບຢັ້ງຢືນ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັບ
ຮອງໂດຍໜ່ວຍງານຜູ້ມີອໍານາດອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກໍາເນີດສິນຄ້າ ຊ່ອງວ່າງທີ່ບໍ່ໄດ້ນໍາໃຊ້ໃຫ້
ຂີດຂ້າເພື່ອບໍ່ໃຫ້ສາມາດເພີ່ມຕື່ມຂໍ້ຄວາມໃສ່ໄດ້; ຫຼື
2. ອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກໍາເນີດສິນຄ້າໃໝ່ ເພື່ອແທນໂຕເກົ່າທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ.

ມາດຕາ 10

ການອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກໍາເນີດສິນຄ້າ

1. ໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກໍາເນີດສິນຄ້າ(Form S) ຈະອອກໃຫ້ໂດຍໜ່ວຍງານທີ່ມີອໍານາດອອກ
ໃບຢັ້ງຢືນ ຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກໃນເວລາທີ່ສົ່ງອອກ ຫຼື ໃນທັນທີຫຼັງຈາກນັ້ນຕາມບັນດາກົດ
ລະບຽບແຫຼ່ງກໍາເນີດໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1 ເມື່ອສິນຄ້າທີ່ຈະສົ່ງອອກໄດ້ຮັບການພິຈາລະ
ນາແລ້ວວ່າໄດ້ແຫຼ່ງກໍາເນີດໃນປະເທດຄູ່ສັນຍາຕາມກົດລະບຽບ ແຫຼ່ງກໍາເນີດສິນຄ້າ.
2. ໃນກໍລະນີພິເສດທີ່ໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກໍາເນີດບໍ່ໄດ້ອອກໃນຂະນະທີ່ສົ່ງສິນຄ້າອອກ ຫຼື ພາຍ
ໃນ 3 ມື້ ຫຼັງຈາກທີ່ແຈ້ງການຂົນສົ່ງສິນຄ້າທາງເຮືອ ເນື່ອງຈາກຄວາມຜິດພາດ ຫຼື ຫຼົງລົມ
ໂດຍບໍ່ໄດ້ຕັ້ງໃຈ ຫຼື ຍ້ອນສາເຫດອື່ນທີ່ຮັບຟັງໄດ້ ໃນກໍລະນີດັ່ງນີ້ສາມາດອອກ ໃບຢັ້ງຢືນ
ແຫຼ່ງກໍາເນີດຍ້ອນຫຼັງໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງບໍ່ເກີນໜຶ່ງປີນັບຈາກວັນທີ່ຂົນສົ່ງສິນຄ້າທາງເຮືອ ໂດຍໃຊ້

ເຄື່ອງໝາຍທີ່ຈະແຈ້ງວ່າ “Issued Retroactively”.

ມາດຕາ 11

ການສູນຫາຍຂອງໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ

ໃນກໍລະນີທີ່ໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ຖືກລັກຂະໂມຍ, ສູນຫາຍ ຫຼື ຖືກທຳລາຍ ຜູ້ສົ່ງອອກຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງເປັນລາຍລັກອັກສອນຕໍ່ໜ່ວຍງານຜູ້ມີອຳນາດອອກໃບຢັ້ງຢືນ ແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ເພື່ອຮັບຮອງວ່າສຳເນົາຖືກຕ້ອງຕາມຕົ້ນສະບັບ ແລະ ສຳເນົາສະບັບທີ່ ສອງ ທີ່ໃຊ້ເປັນເອກະສານສົ່ງອອກນີ້ ໃຫ້ມີການຮັບຮອງໂດຍມີຄຳວ່າ Certified True Copy ໃນຊ່ອງທີ່ 12. ໃບຢັ້ງຢືນສະບັບນີ້ຈະລະບຸວັນທີ່ອອກວັນດຽວກັນກັບໃບຢັ້ງຢືນ ຕົ້ນສະບັບ ການຮັບຮອງສຳເນົາທີ່ຖືກຕ້ອງຈະສາມາດເຮັດໄດ້ໃນໄລຍະເວລາບໍ່ເກີນ 1 ປີ ຕັ້ງ ແຕ່ວັນທີ່ອອກໜັງສືຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າຕົ້ນສະບັບ.

ມາດຕາ 12

ການຍື່ນໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ

1. ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການສະເໜີຂໍຮັບສິດທິພິເສດທາງດ້ານພາສີ ໃນຂະນະທີ່ນຳເຂົ້າ ຜູ້ ນຳເຂົ້າຈະຍື່ນໃບແຈ້ງ ແລະ ໜັງສືຮັບຮອງແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ພ້ອມທັງເອກະສານທີ່ເປັນຫຼັກ ຖານສະໜັບສະໜູນ (ເຊັ່ນ: ໃບສັ່ງສິນຄ້າ ແລະ ໃບຂົນສົ່ງສິນຄ້າທີ່ລະບຸເສັ້ນທາງການຂົນສົ່ງ ສິນຄ້າຕະຫຼອດທາງ ທີ່ອອກໃນຂົງເຂດຜູ້ສົ່ງອອກເມື່ອມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້) ແລະ ເອກະ ສານກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ທີ່ຈຳເປັນຕາມ ກົດໝາຍ ແລະ ກົດລະບຽບພາຍໃນປະເທດຜູ້ນຳເຂົ້າ ຕໍ່ ໜ່ວຍງານດ້ານພາສີຂອງປະເທດຜູ້ນຳເຂົ້າ.
2. ໃນກໍລະນີທີ່ໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ(Form S)ຖືກປະຕິເສດຈາກໜ່ວຍງານດ້ານ ພາສີຂອງປະເທດຜູ້ນຳເຂົ້າ ຫົວຂໍ້ຂອງໃບແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າຕ້ອງໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນຫ້ອງທີ 4 ຂອງຟອມ ແລະ ຕົ້ນສະບັບໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດຈະຕ້ອງຖືກສົ່ງກັບຜູ້ອອກໃບຢັ້ງ ຢືນ ພາຍໃນ 60 ວັນ ຜູ້ອອກໃບຢັ້ງຢືນຈະຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ສົ່ງອອກຮັບຮູ້ເຖິງເຫດຜົນທີ່ຖືກປະຕິ ເສດໃຫ້ສິດທິພິເສດທາງດ້ານພາສີ.
3. ໃນກໍລະນີທີ່ໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າຖືກປະຕິເສດຈາກໜ່ວຍງານດ້ານພາສີຂອງ ປະເທດຜູ້ນຳເຂົ້າ ທີ່ໄດ້ແຈ້ງໃນຫົວຂໍ້ຂ້າງເທິງ, ທາງຝ່າຍຜູ້ນຳເຂົ້າຕ້ອງໄດ້ຍອມຮັບ ແລະ ພິ ຈາລະ ນາ ຄຳອະທິບາຍຂອງຝ່າຍອອກໃບຢັ້ງຢືນ ແລະ ປະເມີນອີກເທື່ອໜຶ່ງວ່າ Form S ສາມາດໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ໄດ້ຮັບສິດທິພິເສດທາງດ້ານພາສີ. ການອະທິບາຍຈະຕ້ອງກ່ຽວ ກັບຄຳຕອບຢ່າງເປັນລາຍລະອຽດ ແລະ ຢ່າງໝົດທຸກປະເດັດຂອງການຖືກປະຕິເສດຂອງ ຝ່າຍນຳເຂົ້າ.

ມາດຕາ 13

ກຳນົດເວລາຜົນສັກສິດຂອງໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ (ຟອມ S)

ກຳນົດເວລາຢືນໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າຟອມ S ໄດ້ກຳນົດຄື:

1. ໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ (ຟອມ S) ມີຜົນສັກສິດແມ່ນ 12 ເດືອນນັບແຕ່ມີອອກ, ແລະຕ້ອງໄດ້ຍື່ນໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີປະເທດຄູ່ສັນຍາພາຍໃນເວລານັ້ນ.
2. ໃນກໍລະນີທີ່ຍື່ນໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ໃຫ້ໜ່ວຍງານພາສີຂອງປະເທດຜູ້ນຳເຂົ້າຫຼັງຈາກກຳນົດເວລາຢືນ ເນື່ອງຈາກວ່າເຫດຜົນສຸດວິໄສທີ່ເກີນການຄວບຄຸມຂອງຜູ້ສົ່ງອອກທີ່ສົມເຫດສົມຜົນຮັບຟັງໄດ້ ໃນກໍລະນີນີ້ໃຫ້ຍອມຮັບໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າດັ່ງກ່າວໄດ້.
3. ບໍ່ວ່າໃນກໍລະນີໃດກໍຕາມໜ່ວຍງານພາສີຂອງປະເທດຜູ້ນຳເຂົ້າ ຈະຕ້ອງຍອມຮັບໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າທີ່ຍື່ນຫຼັງຈາກໝົດກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວຂ້າງເທິງ ຫາກວ່າສິນຄ້າໄດ້ຖືກນຳເຂົ້າກ່ອນທີ່ຈະໝົດກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 14

ການຍົກເວັ້ນການໃຊ້ໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການສົ່ງສິນຄ້າທີ່ມີແຫຼ່ງກຳເນີດໃນປະເທດຄູ່ສັນຍາຜູ້ສົ່ງອອກຊຶ່ງມີມູນຄ່າບໍ່ເກີນ USD 200 ຕາມລາຄາ FOB, ໃຫ້ຍົກເວັ້ນການໃຊ້ໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ແລະ ໃຫ້ຜູ້ສົ່ງອອກໃຊ້ວິທີງ່າຍໃນການສະແດງວ່າສິນຄ້າມີແຫຼ່ງກຳເນີດໃນປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ ແລະ ໃຫ້ໃຊ້ວິທີປະຕິບັດດຽວກັນກັບສິນຄ້າທີ່ລົງທາງໄປສະນີທີ່ມີມູນຄ່າບໍ່ເກີນ USD 200 ຕາມລາຄາ FOB.

ມາດຕາ 15

ວິທີປະຕິບັດຕໍ່ຄວາມແຕກຕ່າງກັນເລັກນ້ອຍໃນໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ

1. ໃນກໍລະນີທີ່ສິນຄ້າບໍ່ມີຂໍ້ສົງໄສໃດໆກ່ຽວກັບແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ, ແຕ່ວ່າພົບວ່າມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນເລັກນ້ອຍ ເຊັ່ນ: ມີຄວາມຜິດພາດເລັກນ້ອຍຂອງການພິມໃນໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ຫຼື ມີຄວາມແຕກຕ່າງລະຫ່ວາງຂໍ້ຄວາມທີ່ລະບຸໃນໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ກັບຂໍ້ຄວາມໃນເອກະສານຕ່າງໆ ທີ່ຍື່ນໜ່ວຍງານພາສີຂອງປະເທດນຳເຂົ້າ ເພື່ອດຳເນີນການນຳເຂົ້າ ໃນກໍລະນີນີ້ຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າເສຍໄປ ຫາກວ່າບັນດາຄວາມແຕກຕ່າງນີ້ຍັງແທດເໝາະສອດຄ້ອງກັບສິນຄ້າທີ່ຍື່ນ.
2. ໃນກໍລະນີທີ່ປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ ແລະ ປະເທດຜູ້ນຳເຂົ້າມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນທາງດ້ານ

ພາສີທີ່ໄດ້ຮັບສິດທິພິເສດທາງດ້ານພາສີ ໃຫ້ສິນຄ້ານັ້ນຈ່າຍພາສີພາຍໄຕ້ MFN ໃນອັດຕາທີ່ສູງກ່ວາ ແລະ ບໍ່ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າຊົດເຊີຍໃດໆອີກ ເມື່ອບັນຫາຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານອັດຕາພາສີໄດ້ຖືກແກ້ໄຂ ແລະ ຈະນໍາອັດຕາພາສີທີ່ຖືກຕ້ອງມາໃຊ້ ແລະ ຈະໄດ້ຮັບຄ່າພາສີທີ່ຈ່າຍເກີນຄືນ ຕາມກົດ ແລະ ລະບຽບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງປະເທດຜູ້ນໍາເຂົ້າ ຫຼັງຈາກບັນຫາທັງໝົດຖືກແກ້ໄຂແລ້ວ.

3. ໃນກໍລະນີໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກໍາເນີດສິນຄ້າທີ່ລະບຸຫຼາຍລາຍການສິນຄ້າໃນສະບັບດຽວ ຫາກວ່າລາຍການໃດໜຶ່ງມີບັນຫາໃນການນໍາເຂົ້າ ຈະບໍ່ສົ່ງຜົນກະທົບ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມລ່າຊ້າໃນການໄດ້ຮັບສິດທິພິເສດຂອງລາຍການອື່ນໆໃນໃບຢັ້ງຢືນສະບັບດຽວ ກັນ ສ່ວນສິນຄ້າທີ່ມີບັນຫາໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ 3, ມາດຕາ 17.

ມາດຕາ 16

ການເກັບຮັກສາເອກະສານ

1. ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການກວດສອບຕາມລະບຽບຂອງ 17 ແລະ 18, ຜູ້ຜະລິດ ຫຼື ຜູ້ສົ່ງອອກທີ່ຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກໍາເນີດສິນຄ້າ ຈະຕ້ອງເກັບໜັງສືຮັບຮອງສະໜັບສະໜູນໃນການຍື່ນຄໍາຂໍເປັນເວລາ 3 ປີ ນັບຈາກວັນອອກໜັງສືຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກໍາເນີດສິນຄ້າ ຟອມ S ທັງນີ້ກໍເພື່ອໃຫ້ເປັນໄປຕາມກົດໝາຍ ແລະ ກົດລະບຽບພາຍໃນປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກ.
2. ໜ່ວຍງານຜູ້ອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກໍາເນີດສິນຄ້າຈະເກັບຮັກສາໃບຄໍາຮ້ອງ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆ ກ່ຽວກັບການຍື່ນຄໍາຂໍແຫຼ່ງກໍາເນີດສິນຄ້າຟອມ S ເປັນເວລາ 3 ປີ ນັບຈາກວັນອອກໜັງສືຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກໍາເນີດສິນຄ້າ.
3. ຂໍ້ມູນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຖືກຕ້ອງລົມບູນຂອງໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກໍາເນີດສິນຄ້າຈະຕ້ອງຈັດສົ່ງໃຫ້ແກ່ປະເທດຜູ້ນໍາເຂົ້າຕາມທີ່ໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍ ໂດຍມີລາຍເຊັນຈາກເຈົ້າ

ໜ້າທີ່ຂອງລັດທີ່ມີອໍານາດໃນການເຊັນໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກໍາເນີດສິນຄ້າ ແລະ ຮັບຮອງຄວາມຖືກຕ້ອງຈາກໜ່ວຍລັດຖະບານທີ່ເໝາະສົມ.

4. ຂໍ້ມູນຕ່າງໆທີ່ໃຊ້ຕິດຕໍ່ກັນລະຫວ່າງປະເທດທັມສ່ວນຈະຕ້ອງຮັກສາເປັນຄວາມລັບ ແລະ ຈະນໍາມາໃຊ້ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການກວດສອບຄວາມຖືກຕ້ອງລົມບູນຂອງໃບຮັບຮອງແຫຼ່ງກໍາເນີດຂອງສິນຄ້າຟອມ S ເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 17

ການກວດສອບຍ້ອນຫຼັງ

ປະເທດສະມາມຊິກຜູ້ນໍາເຂົ້າອາດຮ້ອງຂໍຕໍ່ໜ່ວຍງານຜູ້ມີອໍານາດອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງ

ກຳເນີດສິນຄ້າຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກໃຫ້ມີການກວດສອບຍ້ອນຫຼັງໂດຍການເລືອກແບບສັກສຸ່ມ ແລະ/ຫຼື ເມື່ອມີເຫດຜົນອັນຄວນສົງໄສກ່ຽວກັບຄວາມແທ້ຈິງຂອງເອກະສານ ຫຼື ຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງຂໍ້ມູນໃນເອກະສານກ່ຽວຂ້ອງກັບແຫຼ່ງກຳເນີດຂອງສິນຄ້າທີ່ຕ້ອງສົງໄສຫຼື ບາງສ່ວນຂອງສິນຄ້ານັ້ນ ເມື່ອມີການຮ້ອງຂໍດັ່ງກ່າວໜ່ວຍງານຜູ້ມີອຳນາດອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກໃຈະຕ້ອງກວດສອບຍ້ອນຫຼັງ ຕາມເອກະສານຊີ້ແຈງຕົ້ນທຶນການຜະລິດຂອງຜູ້ຜະລິດ/ຜູ້ສົ່ງອອກໂດຍໃຊ້ຕົ້ນທຶນ ແລະ ລາຄາໃນເວລາທີ່ກະທຳການສົ່ງອອກ ແຕ່ຢູ່ໃນໄລຍະເວລາ 6 ເດືອນ ໂດຍມີເງື່ອນໄຂຕໍ່ໄປນີ້:

1. ຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ກວດສອບຍ້ອນຫຼັງຈະຖືກສົ່ງໄປພ້ອມກັບໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ລະບຸເຫດຜົນ ຮວມທັງຂໍ້ມູນທີ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງໃບຢັ້ງຢືນສະບັບນັ້ນ ຍົກເວັ້ນການກວດສອບຍ້ອນຫຼັງໂດຍໃຊ້ວິທີສັກສຸ່ມ.
2. ໜ່ວຍງານຜູ້ມີອຳນາດຜູ້ມີອຳນາດອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດທີ່ໄດ້ຮັບການຮ້ອງຂໍໃຫ້ກວດສອບເອກະສານຍ້ອນຫຼັງ ຈະຕ້ອງດຳເນີນການຕາມຄຳຮ້ອງຂໍໂດຍທັນທີທີ່ໄດ້ຮັບເອກະສານ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ຮັບຮູ້ພາຍໃນ 90 ມື້ ນັບຈາກວັນທີ່ໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍ.
3. ໜ່ວຍງານທາງດ້ານພາສີຂອງປະເທດຜູ້ນຳເຂົ້າ ອາດຢຸດການໃຫ້ສິດທິພິເສດທາງດ້ານພາສີໃຫ້ແກ່ສິນຄ້າດັ່ງກ່າວໃນເວລາຖ້າພັງຄຳຕອບຈາກການກວດສອບ ແຕ່ຫາກວ່າສິນຄ້ານັ້ນບໍ່ແມ່ນສິນຄ້າຕ້ອງຫ້າມ ຫຼື ຕ້ອງຈຳກັດໃນການນຳເຂົ້າ ແລະ ບໍ່ມີຂໍ້ສົງໄສໃນການສັ່ງໂກງທາງລັດຖະບານຈະປ່ອຍສິນຄ້ານັ້ນໄປໃຫ້ຜູ້ນຳເຂົ້າກ່ອນ ເພື່ອໃຫ້ມີການບໍລິຫານທີ່ເຫັນວ່າຈຳເປັນ.
4. ໜ່ວຍງານທີ່ມີອຳນາດອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ຈະສົ່ງຜົນການກວດສອບດັ່ງກ່າວໃຫ້ປະເທດຜູ້ນຳເຂົ້າທັນທີ ໂດຍປະເທດຜູ້ນຳເຂົ້າຈະພິຈາລະນາວ່າສິນຄ້ານັ້ນໄດ້ຮັບສິດທິພິເສດ ຫຼື ບໍ່, ໂດຍຂະບວນການກວດສອບຍ້ອນຫຼັງທັງໝົດ ລວມເຖິງການແຈ້ງໃຫ້ຂັ້ນຕອນການແຈ້ງໃຫ້ໜ່ວຍງານຜູ້ມີສິດອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້ານັ້ນໄດ້ມາດຖານ ຫຼື ບໍ່ຂອງປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກຮັບຮູ້ເຖິງຜົນພິຈາລະນາພາຍໃນໄລຍະເວລາ 180 ມື້, ໂດຍຂະນະທີ່ລໍຖ້າຜົນພິຈາລະນາໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ 3, ມາດຕານີ້.

ມາດຕາ 18

ການກວດສອບໂດຍກົງ

ໃນກໍລະນີທີ່ຕອບສະໜອງພຽງພໍກັບຜົນການກວດສອບທີ່ຍົກຂຶ້ນໃນມາດຕາ 17, ໃນບາງກໍລະນີທີ່ແນ່ນອນ, ປະເທດຜູ້ນຳເຂົ້າສາມາດສະເໜີໃຫ້ໄປກວດສອບໂດຍກົງທີ່ປະເທດສົ່ງອອກ.

1. ກ່ອນທີ່ຈະທຳການກວດສອບໂດຍກົງທີ່ປະເທດສົ່ງອອກ, ປະເທດຜູ້ນຳເຂົ້າຈະຕ້ອງປະຕິບັດດັ່ງນີ້:
 - ກ) ແຈ້ງເຈດຕະນາຂອງການຍ້ຽມຢາມເພື່ອໄປເບິ່ງການກວດສອບໂດຍກົງທີ່ປະເທດຜູ້ສົ່ງອອກເປັນລາຍລັກອັກສອນໄປໃຫ້:

- ຜູ້ສົ່ງອອກ/ຜູ້ຜະລິດທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງໂຮງງານຈະຖືກກວດສອບໂດຍກົງ;
- ໜ່ວຍງານຜູ້ມີອຳນາດອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າຂອງປະເທດທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງຂົງເຂດຈະຖືກກວດສອບໂດຍກົງ;
- ໜ່ວຍງານພາສີຂອງປະເທດທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງຂົງເຂດຈະຖືກກວດສອບໂດຍກົງ; ແລະ
- ຜູ້ນຳເຂົ້າທີ່ມີສິນຄ້າຕ້ອງໄດ້ກວດສອບ.

ຂ) ການແຈ້ງເຈດຕະນາຕາມຫົວຂໍ້ 1 (ກ) ຂອງມາດຕານີ້ ຈະຕ້ອງສະແດງລາຍລະອຽດ, ໃນນັ້ນນອກຈາກບັນດາເນື້ອໃນອື່ນ, ຕ້ອງມີບັນດາເນື້ອໃນຄື:

- ຊື່ຂອງໜ່ວຍງານທາງດ້ານພາສີທີ່ເປັນຜູ້ແຈ້ງເຈດຕະນາທີ່ຈະໄປຢ້ຽມຢາມ;
- ຊື່ຂອງຜູ້ສົ່ງອອກ/ຜູ້ຜະລິດທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງໂຮງງານທີ່ຖືກກວດສອບໂດຍກົງ;
- ກຳນົດວັນທີ່ຈະກວດສອບໂດຍກົງ;
- ຂອບເຂດສະເໜີກວດສອບລວມທັງລາຍການສິນຄ້າທີ່ຕ້ອງການກວດສອບ; ແລະ
- ຊື່ ແລະ ຕຳແໜ່ງຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ຈະທຳການການກວດສອບ.

ຄ) ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຍິມຍອມຕອບຮັບເປັນລາຍລັກອັກສອນຂອງຜູ້ສົ່ງອອກ/ຜູ້ຜະລິດ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງໂຮງງານທີ່ຖືກກວດສອບ.

2. ຫາກບໍ່ໄດ້ຮັບການຍິມຍອມຕອບຮັບເປັນລາຍລັກອັກສອນຂອງຜູ້ສົ່ງອອກ/ຜູ້ຜະລິດທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງໂຮງງານທີ່ຈະທຳການກວດສອບພາຍໃນ 30 ວັນ ນັບຈາກວັນທີ່ໄດ້ການແຈ້ງການຕາມຫົວຂໍ້ 1(ກ) ຂອງມາດຕານີ້ ປະເທດທີ່ເປັນຜູ້ແຈ້ງສາມາດປະຕິເສດການໃຫ້ສິດທິພິເສດທາງດ້ານພາສີຕໍ່ສິນຄ້າທີ່ຕ້ອງການໄປຢ້ຽມຢາມເພື່ອເບິ່ງການກວດສອບໄດ້.

3. ເມື່ອໜ່ວຍງານຜູ້ມີອຳນາດອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າໄດ້ຮັບແຈ້ງການແລ້ວສາມາດເລື່ອນວັນຂໍຢ້ຽມຢາມໄດ້ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ປະເທດຜູ້ກວດສອບໄດ້ຮັບຮູ້ ແຕ່ວ່າການຢ້ຽມຢາມການກວດສອບຈະຕ້ອງກະທຳໃຫ້ສຳເລັດພາຍໃນ 60 ມື້ ນັບຈາກມື້ທີ່ໄດ້ຮັບແຈ້ງການ ຫຼື ອາດດົນກ່ວານັ້ນແລ້ວແຕ່ການຕົກລົງຂອງທັງສອງຝ່າຍ.

4. ປະເທດຜູ້ນຳເຂົ້າທີ່ຂໍໄປຢ້ຽມຢາມເພື່ອໄປເບິ່ງການກວດສອບ ຈະຈັດຕຽມຜົນການຕັດສິນທີ່ເປັນລາຍລັກອັກສອນວ່າສິນຄ້າດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບສິດທິພິເສດທາງດ້ານພາສີຫຼື ບໍ່ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ສົ່ງອອກ/ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າທີ່ຕ້ອງການກວດສອບ ແລະ ໜ່ວຍງານຜູ້ມີອຳນາດອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

5. ການຢຸດໃຫ້ສິດທິພິເສດຊົ່ວຄາວຈະຖືກຍົກເລີກຫຼັງຈາກມີການກຳນົດດ້ວຍລາຍລັກອັກສອນທີ່ຍົກຂຶ້ນໃນຂໍ້ 4 ຂອງມາດຕານີ້ ຖືວ່າຜະລິດຕະພັນນັ້ນແມ່ນສິນຄ້າມີແຫຼ່ງກຳເນີດ.

6. ຜູ້ສົ່ງອອກ/ຜູ້ຜະລິດໄດ້ເວລາອີກ 30 ວັນ ນັບຈາກວັນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນການຕັດສິນທີ່ເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃນການຈັດຕຽມຂໍ້ຄິດເຫັນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຫຼື ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມທີ່ສິນຄ້າຄວນໄດ້ແຫຼ່ງກຳເນີດ ຫາກວ່າຍັງຄົງພົບວ່າສິນຄ້ານັ້ນບໍ່ໄດ້ແຫຼ່ງກຳ

ເນີດຜົນການຕັດສິນສຸດທ້າຍຈະຖືກສົ່ງໄປໃຫ້ໜ່ວຍງານຜູ້ມີອຳນາດອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າພາຍໃນ 30 ມື້ ນັບຈາກມື້ທີ່ໄດ້ຮັບຂໍ້ຄິດເຫັນ/ຂໍ້ມູນເພີ່ມຕື່ມຈາກຜູ້ສົ່ງອອກ/ຜູ້ຜະລິດ.

7. ຂະບວນການຢັ້ງຢືນຢາມເພື່ອເບິ່ງການກວດສອບ ລວມເຖິງການຢັ້ງຢືນຢາມທີ່ແທ້ຈິງ ຜົນການຕັດສິນໃຈວ່າສິນຄ້າດັ່ງກ່າວໄດ້ແຫຼ່ງກຳເນີດຢືນ ບໍ່ ຈະຕ້ອງດຳເນີນການໃຫ້ແລ້ວ ແລະ ຕ້ອງແຈ້ງຜົນໃຫ້ໜ່ວຍງານຜູ້ມີອຳນາດອອກໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າພາຍໃນ 180 ມື້ ໂດຍລະຫວ່າງການລໍຖ້າຜົນການກວດສອບ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫົວຂໍ້ 3, ມາດຕາ 17 ວ່າດ້ວຍການລະງັບສິດທິອັດຕາພາສີພິເສດ.

ມາດຕາ 19

ການເກັບຮັກສາຄວາມລັບ

ບັນດາປະເທດຄູ່ສັນຍາຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ້ອງກັບກົດໝາຍພາຍໃນປະເທດຕົນເອງກ່ຽວກັບການຮັກສາຄວາມລັບຂອງຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບທາງທຸລະກິດ ຊຶ່ງລວບລວມລະຫວ່າງຂະບວນການກວດສອບມາດຕາ 17 ແລະ 18 ຈະຕ້ອງປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຂໍ້ມູນຊຶ່ງອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ການແຂ່ງຂັນຂອງຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນ ຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບທາງດ້ານທຸລະກິດຈະເປີດເຜີຍໄດ້ສະເພາະກັບໜ່ວຍງານທີ່ຮັບຜິດຊອບທາງດ້ານບໍລິຫານ ແລະ ການນຳໃຊ້ໃນການຕັດສິນແຫຼ່ງກຳເນີດເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 20

ເອກະສານສຳຫຼັບການຂົນສົ່ງໂດຍກົງ

ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການປະຕິບັດໃຫ້ເກີດຜົນຕາມມາດຕາ 8(2)(ຂ) ຂອງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1 ນີ້, ເມື່ອສິນຄ້າມີການຂົນສົ່ງສິນຄ້າຜ່ານຂົງເຂດຂອງປະເທດທີ່ບໍ່ແມ່ນທຸນສ່ວນຕັ້ງແຕ່ໜຶ່ງປະເທດຂຶ້ນໄປ ເອກະສານດັ່ງກ່າວໄປນີ້ຈະຕ້ອງນຳມາຍື່ນສະແດງຕໍ່ໜ່ວຍງານເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີຂອງປະເທດຄູ່ສັນຍາຜູ້ນຳເຂົ້າ:

1. ໃບຮັບທີ່ບໍລິສັດຂົນສົ່ງອອກໃຫ້ຜູ້ສົ່ງສິນຄ້າທີ່ລະບຸເສັ້ນທາງຂົນສົ່ງໄວ້ຕະຫຼອດທາງ;
2. ໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າຟອມ S ທີ່ອອກໃຫ້ໂດຍໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນປະເທດທຸນສ່ວນຜູ້ສົ່ງອອກ;
3. ສຳເນົາໃບຂົນສົ່ງລາຄາສິນຄ້າ; ແລະ
4. ບັນດາເອກະສານຢັ້ງຢືນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆພິສູດເຖິງບັນດາຄວາມຕ້ອງການຕອບສະໜອງຕາມລະບຽບການຂົນສົ່ງໂດຍກົງ.

ລະບຽບ 21
ສິນຄ້າວາງສະແດງ

1. ສິນຄ້າທີ່ປະເທດຄູ່ສັນຍາສົ່ງອອກ ເພື່ອໃຊ້ໃນງານສະແດງສິນຄ້າໃນປະເທດຄູ່ສັນຍາອີກປະເທດໜຶ່ງ ແລະ ໄດ້ຂາຍໄປໃນລະຫວ່າງ ຫຼື ວ່າຫຼັງການວາງສະແດງສິນຄ້າໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ ເພື່ອນຳເຂົ້າມາຍັງປະເທດ ຈະໄດ້ຮັບສິດທິພິເສດທາງດ້ານພາສີ ທັງນີ້ຕ້ອງອີງຕາມເງື່ອນໄຂວ່າສິນຄ້າດັ່ງກ່າວຕ້ອງມີຄຸນະສົມບັດຖືກຕ້ອງຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງກົດວ່າດ້ວຍແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າ ແລະ ສະແດງໃຫ້ເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງໜ່ວຍງານເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນປະເທດຜູ້ນຳເຂົ້າວ່າ:

- ກ) ຜູ້ສົ່ງອອກໄດ້ສົ່ງສິນຄ້າເຫຼົ່ານັ້ນຈາກຂົງເຂດຂອງປະເທດຄູ່ສັນຍາຜູ້ສົ່ງອອກໄປຍັງປະເທດທີ່ຈັດວາງສະແດງສິນຄ້າ ແລະ ໄດ້ຕັ້ງສະແດງໃນງານດັ່ງກ່າວ;
- ຂ) ຜູ້ສົ່ງອອກໄດ້ຂາຍ ຫຼື ໂອນສິນຄ້ານັ້ນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບສິນຄ້າໃນປະເທດຜູ້ນຳເຂົ້າ;
- ຄ) ສິນຄ້ານັ້ນໄດ້ຮັບການສົ່ງມອບໃນສະພາບດຽວກັນກັບທີ່ໄດ້ຮັບການສົ່ງເພື່ອໄປໃຊ້ໃນງານວາງສະແດງສິນຄ້າໄປຍັງປະເທດຄູ່ສັນຍາຜູ້ນຳເຂົ້າ ໃນລະຫວ່າງ ຫຼື ວ່າຫຼັງການວາງສະແດງສິນຄ້າໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ;

2. ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງການປະຕິບັດຂໍ້ກຳນົດທີ່ 1 ຂ້າງເທິງໃຫ້ເກີດຜົນຕາມເນື້ອໃນເບື້ອງຕົ້ນ ໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງ ກຳເນີດສິນຄ້າຟອມ S ຕ້ອງສະແດງຍືນຕໍ່ໜ່ວຍງານລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງປະເທດຜູ້ນຳເຂົ້າ ໂດຍຕ້ອງລະບຸຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ຂອງງານວາງສະແດງສິນຄ້າ.

3. ໃຫ້ເນື້ອໃນຂອງຫົວຂໍ້ 1 ສາມາດໃຊ້ບັງຄັບງານວາງສະແດງສິນຄ້າທີ່ຄ້າຂາຍທຸກຊະນິດ, ການສະແດງດ້ານກະສິກຳ, ຫັດຖະກຳ ຫຼື ງານສະແດງສິນຄ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ໃນຮູບຂອງຮ່າມຈຳໜ່າຍສິນຄ້າ ໂດຍມີຈຸດມຸ່ງໝາຍຂາຍສິນຄ້າຕ່າງປະເທດ ແລະ ສິນຄ້າເຫຼົ່ານັ້ນຢູ່ໃນການຄວບຄຸມຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີໃນລະຫວ່າງການສະແດງ.

ລະບຽບ 22
ໃບເກັບເງິນ (ອິນວອຍ) ທີ່ອອກໂດຍປະເທດທີສາມ
(Third Country Invoicing)

1. ໜ່ວຍງານເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນປະເທດຜູ້ນຳເຂົ້າຈະຕ້ອງຍອມຮັບໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດ ຂອງສິນຄ້າໃນກໍລະນີທີ່ໃບເກັບເງິນອອກໂດຍບໍລິສັດທີ່ຢູ່ນອກຂົງເຂດປະເທດຄູ່ສັນຍາຜູ້ສົ່ງອອກ ຫຼື ຜູ້ສົ່ງອອກລາວ/ທວຽດ ທີ່ຮັບຜິດຊອບດ້ານບັນຊີຂອງບໍລິສັດດັ່ງກ່າວ ຫາກວ່າສິນຄ້ານັ້ນຕົງກັບຂໍ້ກຳນົດຂອງກົດວ່າດ້ວຍແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າທີ່ຍົກຂຶ້ນໃນເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1 ນີ້.

2. ຜູ້ສົ່ງອອກ/ຜູ້ຜະລິດຕ້ອງລະບຸ “Third Country Invoicing” ແລະ ຊື່ຂອງບໍລິສັດ

ແລະ ຊື່ຂອງປະເທດ ທີ່ອອກໃບເກັບເງິນໃນໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າຟອມ S.

ລະບຽບ 23

ການປະຕິບັດຕໍ່ພຶດທິກຳທີ່ຫຼອກລວງສີ່ໂກງ

1. ເມື່ອມີຂໍ້ສົງໄສວ່າມີການກະທຳທີ່ສີ່ໂກງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າເກີດຂຶ້ນໜ່ວຍງານລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈະຮ່ວມມືກັນໃນການດຳເນີນການຕໍ່ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການກະທຳນັ້ນໃນປະເທດຂອງຕົນ.
2. ແຕ່ລະປະເທດຄູ່ສັນຍາຈະຕ້ອງເຫັນດີອະນຸມັດຢ່າງເປັນທາງການກ່ຽວກັບການລົງໂທດຂອງຜູ້ກະທຳຜິດໃນການສີ່ໂກງກ່ຽວຂ້ອງກັບໃບຢັ້ງຢືນແຫຼ່ງກຳເນີດສິນຄ້າຟອມ S.

ລະບຽບ 24

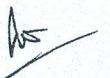
ຈຸດປະສານງານ

1. ຈຸດປະສານງານຂອງໜ່ວຍງານລັດທີ່ເໝາະສົມສຳຫຼັບທັງສອງຝ່າຍແມ່ນ:
 - ໃນປະເທດຫວຽດນາມ, ກົມການນຳເຂົ້າ ແລະ ສິ່ງອອກ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.
 - ໃນປະເທດລາວ, ກົມການນຳເຂົ້າ ແລະ ສິ່ງອອກ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.
2. ແຕ່ລະຝ່າຍຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ແຕ່ລະຝ່າຍຊາບກ່ຽວກັບລາຍຊື່, ທີ່ຢູ່, ເບີໂທລະສັບ, ເບີແຟັກ ແລະ E-Mail ຂອງຈຸດປະສານງານຫຼັງຈາກການເຫັນດີນຳໃຊ້ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍນີ້, ແລະ ຫາກມີການປ່ຽນແປງໃດໆກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ແຈ້ງໃຫ້ ອີກຝ່າຍຮັບຮູ້ພາຍໃນ 30 ວັນ ພາຍຫຼັງທີ່ມີການປ່ຽນແປງດັ່ງກ່າວ./.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2

ເພື່ອປະຕິບັດຂໍ້ 2, ມາດຕາ 6, ວ່າດ້ວຍລະບຽບແຫຼ່ງກຳເນີດ ລາວ - ຫວຽດນາມ
(ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1):

1. ສິນຄ້າທີ່ໄດ້ສ່ວນປະສົມບາງສ່ວນ ຖ້າຢ່າງໜ້ອຍ 20% ສ່ວນບັນຈຸ ລາວ-ຫວຽດ
(LVC) ຂອງສິນຄ້າທີ່ມີແຫຼ່ງກຳເນີດມາຈາກປະເທດສະມາຊິກເຊິ່ງຜ່ານຂະບວນ
ການຜະລິດ ຫຼື ຂັ້ນຕອນການຜະລິດນັ້ນ;
2. ສ່ວນບັນຈຸລາວ-ຫວຽດຂອງສິນຄ້າທີ່ກຳນົດໃນຂໍ້ 1 ຂອງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍສະ
ບັບນີ້ຈະໄດ້ຄິດໄລ່ຕາມສູດທີ່ກຳນົດໃນມາດຕາ 5 ຂອງລະບຽບແຫຼ່ງກຳເນີດ ລາວ-
ຫວຽດນາມ;
3. ສິນຄ້າສິ່ງອອກທີ່ຕອບສະໜອງບັນດາຂໍ້ກຳນົດປະສົມບາງສ່ວນບໍ່ໄດ້ຮັບບູລິມະສິດ
ອັດຕາພາສີ ລາວ-ຫວຽດນາມຂອງປະເທດສະມາຊິກນຳເຂົ້າ;
4. ສິນຄ້າສິ່ງອອກທີ່ຕອບສະໜອງບັນດາຂໍ້ກຳນົດໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ແມ່ນຕ້ອງໃບ
C.O ຟອມ S ທີ່ເໝາະສົມ, ມີກາໝາຍ Tick ຫ້ອງ “ Partial Cumulation”;
5. ບັນດາຂໍ້ກຳນົດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2, ລວມທັງມາດຕາ 17 ແລະ
ມາດຕາ 18, ຈະຕອບສະໜອງໃຫ້ກັບ C.O ຟອມ S ໄດ້ອອກໃຫ້ຕ້ອງນອນຢູ່ໃນ
ເປົ້າໝາຍສ່ວນປະສົມບາງສ່ວນ.

ສາລະບານເລກ 3: ບັນຊີ ແລະ ຈຳນວນສິນຄ້າຂອງລາວ ທີ່ໄດ້ກຳນົດດັດແກ້ຊ່ວຍກ່ຽວກັບສິນຄ້າທີ່ມີແຫຼ່ງກຳເນີດຕາມອັດຕາສ່ວນບັນ
 ຈຸພາຍໃນລາວ 30 % (LVC 30). ກຳນົດເວລາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແມ່ນຮອດວັນທີ 31/12/2010

ລ/ດ	ລາຍການສິນຄ້າ	ເລກລະຫັດພາສີ	ຫົວໜ່ວຍ	ຈຳນວນ
1	87.14.19.60	ຂາເກຍລົດຈັກ	USD	ສຳລັບສິນຄ້າທີ່ມີເລກລຳດັບແຕ່ 1-6 ມີມູນຄ່າລວມ 600.000 USD (ຕາມລາຄາ Ex Factory)
2	87.14.19.60	ຂາຄຳຊູ່	USD	
3	87.14.19.60	ຂາຄຳດຽວ	USD	
4	87.14.19.60	ຂາຢູບຜູ້ຂັບ	USD	
5	87.14.19.60	ຂາຢູບຜູ້ຊ່ອນ	USD	
6	87.14.19.60	ຂາຢູບເບກ	USD	
7	6301.90.10	ຜ້າຫົ່ມ	ຜືນ	130.000
8	8414.51	ພັດລົມໄຟຟ້າທຸກປະເພດ	ໜ່ວຍ	150.000
9	8509.40.00	ເຄື່ອງປັດໝາກໄມ້	ອັນ	80.000
10	8516.10.10	ກະຕິກຕິມນ້ຳຮ້ອນ	ອັນ	20.000
11	8516.31.00	ເຄື່ອງເປົ່າຜົມ	ອັນ	40.000
12	8516.40	ເຕົາລົດໄຟຟ້າ	ອັນ	40.000
13	8516.60.10	ໝໍ້ທຸງເຂົ້າໄຟຟ້າ	ໜ່ວຍ	400.000
14	8516.60.20	ເຕົາອົບ-ປັງ	ໜ່ວຍ	40.000
15	8516.60.90	ໝໍ້ສຸກໄຟຟ້າ	ໜ່ວຍ	50.000
16	8516.79.10	ການຳໄຟຟ້າ	ອັນ	40.000
17	8535.90.90	ເຄື່ອງຈັບຍຸງ	ອັນ	10.000

